

การอ้างอิงและการเขียนรายการบรรณานุกรมตามรูปแบบ APA ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6*

กวินทร์ พิมพ์จันนา**

(วันรับบทความ: 9 พฤศจิกายน 2561 /วันแก้ไขบทความ: 20 พฤศจิกายน 2561 /วันตอบรับบทความ: 20 พฤศจิกายน 2561)

บทคัดย่อ

บทความการอ้างอิงและการเขียนรายการเอกสารอ้างอิงตามแบบ APA ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการอ้างอิงในเนื้อหาของงานเขียนและการเขียนรายการเอกสารอ้างอิงท้ายบทหรือบรรณานุกรม ที่แสดงตัวอย่างการเขียนอ้างอิงตามประเภทเอกสารตามแบบการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรม APA ซึ่งทำให้ทราบถึงการเขียนอ้างอิงที่ถูกต้องตามแบบ APA เพื่อเป็นแนวทางในการอ้างอิงตามแบบ APA

คำสำคัญ: การอ้างอิง/ บรรณานุกรม/ APA ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6

The citation and reference according to APA style, 6th edition*

Kawin Pimjanna**

(Received Date : November 9, 2018, Revised Date : November 20, 2018, Accepted Date : November 20, 2018)

Abstract

The citation and reference according to APA style, 6th edition is the study of the way to cite the content in the writing and refer at the end of the report or reference which demonstrate the example of the different reference according to types of document. This study presents the citation according to APA style provide the way to cite and refer according to APA correctly to be used to the reference of APA.

Keywords: Citation/ Reference/ APA Style, 6th Edition

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง “ศึกษาการอ้างอิงและการเขียนรายการบรรณานุกรมตามรูปแบบ APA ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6” โดยงานวิจัยเรื่องนี้ได้รับทุนอุดหนุนและส่งเสริมการวิจัย จากวิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม งบประมาณปี พ.ศ. 2561

** วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

* This article is a part of the research, entitled “Study the Citation and Reference in APA Style, 6th Edition” under the Financial Support of Collage of Politics and Governance, Mahasarakham University

** Collage of Politics and Governance, Mahasarakham University

บทนำ

การเขียนผลงานทางวิชาการทั้งการเขียนเอกสารประกอบการสอน เอกสารคำสอน หนังสือ ตำรา บทความทางวิชาการ และรายงานผลการวิจัย ล้วนจำเป็นต้องมีการค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งความรู้ทั้งประเภทปฐมภูมิ และทุติยภูมิ เพื่อเป็นฐานในการสร้างแนวคิดและอาจจะต้องนำข้อมูลบางส่วนที่สำคัญมาประกอบการเขียนในส่วนเนื้อหาของผลงานทางวิชาการ ซึ่งต้องมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลเหล่านั้นเพื่อเป็นการแสดงเจตนาของงานไม่ลักลอกข้อมูล (วิภา ศุภจารีรักษ์, 2555)

จากบทความที่เขียนลงในวารสาร ปี ค.ศ. 1929 มีการออกแบบมาตรฐานสำหรับการสื่อสารของนักวิชาการของสมาคมจิตวิทยาอเมริกัน (American Psychological Association) นั่นคือการจัดทำคู่มือการลงรายการสิ่งพิมพ์ของ APA หรือเรียกว่า “Publication Manual of the American Psychological Association” ผู้ที่ร่วมพิจารณาจัดทำคู่มือมีทั้งนักจิตวิทยา นักมานุษยวิทยา และนักบริหารจัดการ โดยได้รับทุนสนับสนุนจากสภาวิจัยแห่งชาติ (National Research Council) โดยได้พยายามหารูปแบบ (style) กฎเกณฑ์ที่ไม่ยุ่งยากสำหรับการเขียนอ้างอิงในเนื้อหา และการเขียนอ้างอิงท้ายเล่ม โดยระบุหน่วยข้อมูลที่สำคัญ เพื่อสะดวกในการสืบค้นข้อมูลสำหรับการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยต่อไป (APA, 2010, pp. xiii - xiv)

ปัจจุบัน รูปแบบ APA (APA Style) กำหนดรูปแบบมาตรฐานในวารสาร หนังสือ และฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ Publication Manual of the American Psychological Association มีการปรับปรุงตลอดมา โดยมีกรรมกรมาจากกลุ่มวิชาชีพต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ฉบับล่าสุดเป็นฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 พิมพ์/ลิขสิทธิ์ ค.ศ. 2010 (เพ็ญอ้าง, p. xv) งานเขียนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเอกสารวิชาการ บทความ ตำรา วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ และหนังสือวิชาการ หรืองานวิจัยเป็นการศึกษา ค้นคว้า ที่นำข้อมูลมาใช้ในงานเขียนของผู้เขียนอย่างเป็นระบบ ซึ่งผู้เขียนต้องระบุหลักฐานแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาอ้างอิง การเขียนอ้างอิงในงานเขียนมี 2 รูปแบบ คือ การเขียนอ้างอิงในเนื้อหา โดยอาจจะระบุแหล่งหน้าข้อความที่นำมาอ้างอิง หรือท้ายข้อความที่ยกมาอ้างอิง และการเขียนรายการอ้างอิงท้ายเล่ม ซึ่งอาจจะเรียกว่า “หนังสืออ้างอิง” หรือ “Reference List หรือ Reference” ซึ่งในกรณีนี้ รายการอ้างอิงในเนื้อหา จะต้องมียลละเอียดในรายการ หนังสืออ้างอิง ทุกรายการ ส่วนรายการอ้างอิงท้ายเล่มที่เรียกว่า “บรรณานุกรม” หรือ “Bibliography” นอกจากมียลละเอียดของรายการที่อ้างอิงในเนื้อหาทุกรายการแล้ว ผู้เขียนสามารถนำรายการบรรณานุกรมมาเพิ่มเติมได้อีก ซึ่งอาจจะไม่ปรากฏในเนื้อหา (สุวคนธ์ ศิริวงศ์วรวัฒน์, 2555)

ความสำคัญของการอ้างอิง

การอ้างอิง (Citation) เป็นการการบอกถึงรายละเอียดของแหล่งสารสนเทศที่ผู้เขียนได้ศึกษาค้นคว้าแล้วนำข้อมูลมาเป็นส่วนหนึ่ง หรือเป็นส่วนเสริมเพิ่มเติมความรู้เพื่อใช้ในการเขียนผลงานทางวิชาการ (วิภา ภาจารักษ์, 2555) คือ

1. เป็นการให้เกียรติเจ้าของผลงานเดิมและแสดงเจตนาบริสุทธิ์ว่าไม่ได้ลอกเลียนความคิดของผู้อื่น
2. เป็นการแสดงจรรยาบรรณของผู้เรียบเรียงผลงานทางวิชาการ
3. ช่วยให้ผู้อ่านที่ต้องการอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมสามารถหาต้นฉบับเดิมได้
4. สร้างความน่าเชื่อถือให้กับผลงานทางวิชาการของผู้เรียบเรียง

ในการเขียนงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของตำรา บทความ วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ หรืองานวิจัยผู้เขียนต้องไม่นำเอาข้อคิด ความเห็น ข้อความ คำพูด ผลการทดลอง ฯลฯ ที่เป็นของคนอื่นมาเป็นของตนเองแต่ต้องให้เกียรติ แสดงหลักฐาน/บอกแหล่งที่มาของข้อมูล/ข้อความที่นำมาใช้อย่างเหมาะสม ชัดเจน และถูกวิธี การนำข้อคิด ความเห็น ข้อความฯ ของผู้อื่นมาใส่ไว้ในเนื้อหาของงานเขียนของตน จึงต้องมีการอ้างอิงหรือระบุแหล่งที่มาของงาน ด้วยข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับงานนั้น อาทิ ระบุชื่อเจ้าของงาน ชื่องาน ปีที่พิมพ์/ผลิตสถานที่พิมพ์/ผลิต ในรูปแบบการเขียนอ้างอิงตามแบบแผนที่กำหนดใช้ (นันทพร นະกุลบริรักษ์, 2558, น.(6))

ประเภทของผลงานที่ต้องมีการอ้างอิง

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์.ศ. 2537 (กรมทรัพย์สินทางปัญญา, 2547, น.7-8) ความคุ้มครองเฉพาะรูปแบบของการแสดงความคิด (Expression of ideas) โดยไม่ได้คุ้มครองตัวความคิดที่ยังไม่ถ่ายทอดให้ปรากฏออกมาเป็นสิ่งประดิษฐ์ อยู่ภายใต้คุ้มครองของกฎหมายสิทธิบัตร โดยมุ่งเน้นคุ้มครองเจ้าของผลงาน ไม่ไม่ให้ผู้อื่นลอกเลียน หรือทำซ้ำ ตลอดจนห้ามไม่ให้มีการใช้ประโยชน์จากรูปแบบของการแสดงออกของความคิดของผู้สร้างสรรค์ผลงานโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งการคุ้มครองนี้ต้องไม่ขัดต่อประโยชน์สาธารณะโดยรวม ได้แก่ การเรียนการสอน แะการบริการวิชาการ เป็นต้น

ผลงานสร้างสรรค์ที่กฎหมายลิขสิทธิ์ให้ความคุ้มครองมี 9 ประเภท (เพ็งอ้าง)

1. วรรณกรรม เช่น หนังสือหรือสิ่งพิมพ์ต่างๆ สุนทรพจน์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ฯลฯ
2. นาฏกรรม เช่น ทำรำ ทำเต้น การแสดงโดยวิธีใด ๆ ฯลฯ
3. ศิลปกรรม เช่น ภาพเขียน ภาพวาด รูปปั้น สิ่งปลูกสร้าง ฯลฯ
4. ดนตรีกรรม เช่น งานเพลงต่างๆ คำร้อง ทำนอง และการเรียบเรียงเสียงประสาน
5. โสตทัศนวัสดุ เช่น วิดีโอเทป เลเซอร์ดิสก์ ฯลฯ

6. ภาพยนตร์ หมายถึง ภาพยนตร์และเสียงประกอบของภาพยนตร์นั้นด้วย
7. สิ่งบันทึกเสียง เช่นแผ่นเสียง เทป ซีดี ฯลฯ
8. งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หมายถึง การกระจายเสียงทางวิทยุกระจายเสียง และการกระจายภาพและเสียงทางวิทยุโทรทัศน์
9. งานอื่นใดในแผนวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ

รูปแบบการเขียนรายงานการอ้างอิง (Format style)

รูปแบบการเขียนรายงานการอ้างอิง ที่มีการใช้งานในปัจจุบันนั้น มีหลายรูปแบบด้วยกัน คือ (นงเยาว์ เปรมมกลเนตร, 2548)

1. APA Style (American Psychological Association) เป็นรูปแบบการเขียนอ้างอิงสำหรับสาขาจิตวิทยา และเป็นที่ยอมรับแพร่หลายในสาขาศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาขาสังคมศาสตร์
2. MLA Style (Modern Language Association) เป็นรูปแบบที่ใช้มากในด้านการศึกษารัฐบาลอังกฤษ การเปรียบเทียบวรรณคดี การวิจารณ์วรรณกรรม และบางสาขาในมนุษยศาสตร์
3. Chicago Style ของ Chicago University เป็นรูปแบบการเขียนอ้างอิงในทุกสาขาวิชาใช้ทั่วไป โดยเฉพาะเหมาะกับการอ้างอิงงานประเภทหนังสือ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และเอกสารที่ไม่ใช่วิชาการ
4. Harvard Style เป็นอีกรูปแบบที่ได้รับความนิยมในการใช้มาก
5. Vancouver Style เป็นรูปแบบการเขียนอ้างอิงที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์และการแพทย์

นอกจากนี้ยังมีรูปแบบอื่น ๆ อีกมากกว่า 1,000 รูปแบบซึ่งสามารถใช้ได้จากโปรแกรม Endnote ซึ่งการเลือกใช้รูปแบบและแบบแผนในการเขียนอ้างอิง ควรเลือกรูปแบบที่เป็นสากล/เป็นที่นิยมในสาขาวิชานั้น ๆ และเมื่อเลือกกำหนดใช้รูปแบบใดแล้ว ควรใช้เพียงรูปแบบเดียว ไม่ควรนำรูปแบบอื่นมาปะปนในเอกสารเดียวกัน ซึ่งแต่ละรูปแบบมีกฎเกณฑ์ในการอ้างอิง การเขียนเชิงบรรณานุกรม และการเขียนเอกสารอ้างอิงหรือบรรณานุกรมแตกต่างกันไป ตัวอย่างรูปแบบการเขียนอ้างอิงแบบต่าง ๆ ที่เป็นที่นิยมในสาขาวิชาต่าง ๆ

การอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหาตามหลักเกณฑ์ APA

การอ้างอิงและการเขียนบรรณานุกรมตามรูปแบบ APA 6th edition ได้ปรับปรุงเนื้อหาให้สอดคล้องและทันสมัยกับความก้าวหน้าในยุคปัจจุบันที่มีการในเทคโนโลยีมากขึ้น โดยเพิ่มแนวทางในการลงรายการอ้างอิงสำหรับสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ข้อมูลเสริม และการอ้างอิงจากเว็บไซต์

ซึ่งบางส่วนได้ดัดแปลงให้เหมาะสมกับการนำมาใช้ในการอ้างอิงเอกสารภาษาไทย โดยอาจมีลักษณะและข้อมูลบางอย่างที่ต่างไปจากเอกสารที่อยู่ในภาษาอังกฤษ

การอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา (Citing References in Text)

การอ้างอิงแบบนี้ใช้กับข้อความที่คัดลอกมาหรือประมวลมา เป็นการเขียนอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลในเนื้อหา โดยระบุชื่อผู้แต่งและปีพิมพ์ ในกรณีที่เป็นการอ้างอิงเนื้อหาโดยตรงหรือแนวคิดบางส่วนหรือเป็นการคัดลอกข้อความบางส่วนมาโดยตรง **ควรระบุเลขหน้าไว้ด้วย** โดยพิมพ์ต่อท้ายปีพิมพ์ คั่นด้วยเครื่องหมาย **จุลภาค (,)** อย่างไรก็ตามการไม่ระบุเลขหน้าอาจทำได้ในกรณีที่เป็นการอ้างอิงงานของผู้อื่น โดยการสรุปเนื้อหาหรือแนวคิดทั้งหมดของงานชิ้นนั้น การอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหาเป็นระบบนาม-ปี ให้ข้อมูลผู้แต่ง ปีพิมพ์และ เลขหน้าที่มีข้อความที่อ้างถึง

1. รูปแบบ **(ผู้แต่ง, ปีพิมพ์, เลขหน้า)** ตัวอย่าง (เสาวรักษ์ หงส์ไทย, 2561, น.85-99)/ (Burtch, 2011, p.26)

2. กรณีมีการระบุชื่อผู้แต่งในเนื้อหาแล้ว ไม่ต้องใส่ไว้ในวงเล็บท้ายข้อความอีก รูปแบบ **ผู้แต่ง (ปีพิมพ์, เลขหน้า)** ตัวอย่าง วชิรวัตรดี อาริยะสิริโชติ (2561, น.43)/ Moe & Pathranakul (2004, p.124) และกรณีไม่ปรากฏเลขหน้าให้ลงแค่ผู้แต่งกับปีที่พิมพ์ ตัวอย่าง สุขชาติ แสงทอง (2540)

3. กรณีมีการระบุปีพิมพ์และผู้แต่งในเนื้อหาแล้ว ให้ระบุเฉพาะเลขหน้าที่อ้างถึงในวงเล็บเท่านั้น รูปแบบ **ปีพิมพ์ ผู้แต่ง (เลขหน้า)** ตัวอย่าง

ในปี 2548 วีรศักดิ์ เครือเทพ เห็นว่า “การเกิดขึ้นของนวัตกรรมท้องถิ่นมีหลายรูปแบบโดยท้องถิ่นมีบทบาทต่างกันออกไป...” (น.198)

In 1997, According McGrew Anthony , “lines Guidelines of globalization can be summarized in the following characteristics”...

เกณฑ์การลงรายการของผู้แต่ง

ผู้แต่งชาวไทย สำหรับผู้แต่งที่เป็นชาวไทยให้ใส่ชื่อตามด้วยชื่อสกุล โดยไม่ต้องมีเครื่องหมายใด ๆ คั่น ไม่ว่าจะเป็นงานเขียนจะเป็นภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ กรณีผู้แต่งใส่ทั้งชื่อสกุลของตัวเองและคู่สมรส ให้ลงรายการตามที่ปรากฏ โดยไม่ต้องมีเครื่องหมายใด ๆ คั่น

เกียรติคุณ เรื่องสุวรรณ

อมรรัตน์ อริยะชัยประดิษฐ์ นิมนหนู

Chanajai Muenthaisong

ผู้แต่งชาวต่างประเทศ ให้ใส่ชื่อสกุลเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นงานเขียนจะเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาไทย

Barack Obama ลง Obama

บารัก โอบามา ลง โอบามา

ผู้แต่งที่มีฐานันดรศักดิ์ บรรดาศักดิ์ ให้ใส่ชื่อ คั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยฐานันดรศักดิ์
ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล **ลง** ปรีดิยาธร เทวกุล, ม.ร.ว.

M.L. Nattakorn Devakul **ลง** Nattakorn Devakul, M.L.

ผู้แต่งที่เป็นพระภิกษุทั่วไปและพระภิกษุที่มีสมณศักดิ์ พระภิกษุทั่วไป ให้ใส่คำว่า พระ,
พระมหา นำหน้าชื่อตามด้วย ฉายานาม (ชื่อภาษาบาลี) ถ้าไม่ทราบฉายานาม แต่ทราบชื่อสกุลให้ใส่
ชื่อสกุล กรณีไม่ทราบทั้ง ฉายานามและชื่อสกุล ให้ใส่ข้อมูลตามที่ปรากฏในงาน และหากพระภิกษุใช้
นามแฝงให้ใส่นามแฝงตามที่ปรากฏ

พระพิชิต เทชวโร

พระมหานิรัญ ชิตมาโร

Phra Pichit Techawaro

Phra Maha Niran Chitamaro

พระภิกษุที่มีสมณศักดิ์ ให้ใส่ชื่อสมณศักดิ์ ตามด้วยชื่อตัวในเครื่องหมายวงเล็บ ถ้าไม่ทราบชื่อ
ตัวให้ใส่เฉพาะชื่อสมณศักดิ์

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (วาสน์)

พระเทพวิทยาคม (คูณ)

Somdet Phra Ariyavangsagatayana (Vasana)

Phra Thep Wittayakom (Kun)

ผู้แต่งที่มียศทางทหาร ตำรวจ มีตำแหน่งวิชาการ หรือมีคำเรียกทางวิชาชีพ เช่น
พลเอก ศาสตราจารย์ นายแพทย์ นายสัตวแพทย์ เป็นต้น ไม่ต้องใส่ยศ ตำแหน่งทางวิชาการ
และคำเรียกทางวิชาชีพ

พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา **ลง** ประยุทธ์ จันทร์โอชา

ศาสตราจารย์ ดร.ไชยันต์ ไชยพร **ลง** ไชยันต์ ไชยพร

Professor Chaiyan Chaiphon **ลง** Chaiyan Chaiphon

ผู้แต่งใช้นามแฝง ให้ใส่นามแฝงตามที่ปรากฏในงาน

ว. วชิรเมธี/ V.Wachiramatee

ส.ศิริรักษ์/ S.Sivaraksa

การเขียนบรรณานุกรมตามหลักเกณฑ์ APA

1. การอ้างอิงจากหนังสือหนังสือ

ผู้เขียน 1 คน

เปรมใจ อารีจิตราณสรณ์. (2548). *ตำราชีวเคมี* (พิมพ์ครั้งที่ 4). ขอนแก่น: ภาควิชาชีวเคมี
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

จินตนา บุญบังการ. (2556). *สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ* (พิมพ์ครั้งที่ 9 ปรับปรุงเพิ่มเติม). กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Pant, K. M. (2004). *Science and technology: Textbook for Class VIII*. New Delhi, India:
National Council of Educational Research and Training.

Jones, C. (2013). *Office markets & public policy*. Chichester, West Sussex: Wiley.

ผู้เขียนชาวไทย (เขียนชื่อเป็นภาษาอังกฤษ)

Chatchay Suvannit. (1998). *The integration of AIDS prevention and management into the Primary Health Care System*. Nonthaburi: Office of Primary Health Care.

Sodsri Thaithong. (1992). *Malaria parasites*. Bangkok: Research Division, Chulalongkorn University.

Sunait Chutintaranond, & Than Tun. (1995). *On both sides of the tenasserim range: History of Siamese Burmese relations*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.

ผู้เขียนชาวต่างประเทศ (เขียนชื่อเป็นภาษาไทย)

ไวท์, ไมเคิล. (2547). *ฝรั่งหลังตะวันตก*. กรุงเทพฯ: มติชน.

ครามเมส, แมนเฟรด. (2555). *เรียนรู้จากพระเจ้าแผ่นดิน* (พิมพ์ครั้งที่ 4). นนทบุรี: กรีนปัญญาญาณ.

ผู้เขียนที่มีอิสริยยศ

ทิพย์วดี ปราโมช ณ อยุธยา, คุณหญิง. (2553). *มารยาทยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: เนชั่นบุ๊คส์.

ดำรงราชานุภาพ, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยา. (2555). *ประชุมพระนิพนธ์สรรพความรู้*.

กรุงเทพฯ: ศยาม.

นริศรานวัตติวงศ์, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยา. (2552). *บันทึกเรื่องความรู้ต่าง ๆ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มูลนิธิเสฐียรโกเศศ-นาคะประทีป.

Prachakij-karacak, Phraya. (1995). *Some languages of Siam translated by David Thomas and Sophana Srichampa*. Bangkok: Institute of Language and Culture for Rural Development. Mahidol University.

Cartledge, B., Sir. (1993). *Energy and the environment*. Oxford, England: Oxford University Press.

ผู้เขียนที่มีสมณศักดิ์

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช (เจริญ สุวฑฺฒโน). (2556). *ญาณสังวรเทศนา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ประยุทธ์ ปยุตฺโต). (2553). *เรื่องเหนือสามัญวิสัย: อธิปไตยทางจริย-เทวดา* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: คณะพระนวกะ รุ่น มิ.ย. 2550 วิสาขบูชา.

ไม่ปรากฏชื่อผู้เขียน มีเฉพาะชื่อผู้รวบรวมหรือชื่อบรรณาธิการ

1) กรณีหนังสือมีเฉพาะชื่อผู้รวบรวม หรือชื่อบรรณาธิการ ให้ระบุ (บ.ก.), (Ed.), (Eds.).

ต่อท้ายชื่อ คั่นด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (.) เว้นวรรค 1 ระยะ

นิโบล เนื่องตัน (บ.ก.). (2542). *ชีวเคมี คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

สมจิต หุญเจริญกุล, และอรสา พันธักดิ์ (บ.ก.). (2555). *การปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูง: บุรณาการสู่การปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 2 ฉบับปรับปรุง). นนทบุรี: สภาการพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข.

อรุณวรรณ พงษ์พิพันธุ์, ดุสิต สภาวร, พนิดา ศรีสันต์, และหฤทัย กมลภรณ์ (บ.ก.). (2554).

Optimizing practice in pediatric respiratory diseases. กรุงเทพฯ: ชมรมโรคระบบหายใจและเวชบำบัดวิกฤตในเด็กแห่งประเทศไทย.

Smith, A. D. (Ed.). (1986). *Endourology principle and practice.* New York, NY: Thieme.

2) หนังสือที่ไม่ปรากฏชื่อผู้เขียนและชื่อบรรณาธิการ ให้ใส่ชื่อเรื่องของหนังสือแทนที่ชื่อผู้เขียน
อลังการแผ่นดินวัฒนธรรม. (2543). กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

ผู้เขียน 2 คน

หนังสือที่มีผู้เขียน 2 คน ให้ใส่ชื่อคนแรกก่อน คั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) เว้นวรรคหนึ่งระยะตามด้วยเครื่องหมาย “&” (Ampersand) (หรือใช้ “และ” ในการเขียนเอกสารอ้างอิง/บรรณานุกรมในภาษาไทย) และชื่อผู้เขียนคนที่ 2

กฤษฎา กฤษณะเศรษฐี, และรจนา นากาชิมา. (2552). *ญี่ปุ่นสี่เขียว*. กรุงเทพฯ: แมวกวัก.

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่, และอรุณศรี จิตต์แจ้ง. (2556). *พลังเครือข่ายในพื้นที่*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

Smith, B., & Yamamoto, Y. (2001). *The Japanese bath.* Saltlake City, UT: Gibbs Smith.

Hisrich, R. D., & Al-Dabbagh, A. (2013). *Governpreneurship: Establishing a thriving entrepreneurial spirit in government.* Cheltenham, England: Edward Elgar.

ผู้เขียน 3-7 คน

ใส่ชื่อทุกคน คั่นแต่ละชื่อด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และใส่เครื่องหมาย “&” หรือ “และ” คั่นหน้าชื่อคนสุดท้าย (ไม่ใช่ “...และคนอื่น ๆ”)

เพชร สันทัด, สุรชาติ ฌ หนองคาย, สมาน งามสนิท, ฐนันต์ศักดิ์ บวรนนท์กุล, เชษฐรัชดา พรธนาธิกุล, กฤษฏี สถิตยพัฒนานนท์, และประยงค์ เต็มขาลา. (2557). *ศาสตร์และศิลป์การบริหารการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมคุณธรรม.

ศุภมิตร เมฆฉาย, พชรินทร์ คุรุเมือง, อัญชลี วงษา, เทอดชัย เวียรศิลป์, โกมท อุ่นศรีสง, และเกรียงศักดิ์ เม่งอำพัน. (2548). *การจำแนกเพศปลาปักด้วยเครื่องหมายโมเลกุลดีเอ็นเอ*. เชียงใหม่: คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

James, E. A., Slater, T., & Bucknam, A. (2012). *Action research for business, nonprofit, & public administration: A tool for complex times.* Los Angeles, CA: SAGE.

Cates, A. R., Harris, D. L., Boswell, W., James, W. L., Yee, C., & Peters, A. V. (1991). *Trance and clay therapy.* Chicago, IL: Chicago University Press.

ผู้เขียน 8 คน หรือมากกว่า 8 คน

ผู้เขียนตั้งแต่แปดคนขึ้นไป ให้ใส่ชื่อผู้เขียนหกชื่อแรก ใส่เครื่องหมายจุลภาค เว้นหนึ่งระยะตามด้วยจุดสามจุดหลังจุดแต่ละจุดเว้นหนึ่งระยะ (three ellipses) (, . . .) แล้วใส่ชื่อผู้เขียนคนสุดท้าย(ไม่ใช่...และคนอื่น ๆ)

จิราภา เต็งไตรรัตน์, นพมาศ อึ้งพระ (ธีรเวคิน), รัชนี นพเกตุ, รัตนา ศิริพานิช, วารุณี ภูวสรกุล, ศรีเรือน แก้วกังวาล, . . . อุบลวรรณ ภวานันท์. (2555). *จิตวิทยาทั่วไป* (พิมพ์ครั้งที่ 7 แก้ไขเพิ่มเติม). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Gilbert, D. G., McCleron, J. F., Rabinovich, N. E., Sugai, C., Plath, L. C., Asgaard, G., . . . Botros, N. (2004). Effects of quitting smoking on EEG activation and attention last for more than 31 days and are more severe with stress, dependence, DRD2 A1 allele, and depressive traits. *Nicotine and Tobacco Research*, 6, 249—267. doi:10.1080/14622200410001676305

2. การอ้างอิงจากหนังสือที่พิมพ์ในโอกาสพิเศษ

กฐินพระราชทาน 2543 สถาบันพระปกเกล้า: วัดสว่างอารมณ์วรวิหาร อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย. (2543). นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า.

นิธิ นิมิตรบุญ. (2556). *100 ปี สมเด็จพระสังฆราชฯ*. กรุงเทพฯ: แอดบุ๊ก.

พลาดิษฐ์ สิทธิธัญกิจ. (2551). *พระบรมรูปทรงม้า: 100 ปีพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว*. กรุงเทพฯ: บ้านทึกสยาม.

3. การอ้างอิงจากหนังสือแปล

ฮอว์คิง, เอส ดับบลิว. (2552). *ประวัติศาสตร์ของกาลเวลา ฉบับภาพประกอบ* [The illustrated: A brief history of time] (พิมพ์ครั้งที่ 17) (ปิยบุตร บุรีคำ และอรธกฤต ฉัตรภูมิ, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: มติชน.

ออร์เรลล์, ดี. (2556). *หัวใจเศรษฐศาสตร์* [Introducing economics] (ณัฐภรณ์ เลี่ยมจรัสกุล, ผู้แปล). นครปฐม: มูลนิธิเด็ก.

4. การอ้างอิงจากบทความในวารสาร

สุทัศน์ ยกส้าน. (2553). ประวัติความสำคัญของเกลือต่อมนุษย์. *สารคดี*, 26(303), 129-132.

มารีสา กาญจนะ, และเรืองเดช ศรีวรรณะ. (2548). การประเมินค่าประโยชน์ด้านการลดมลภาวะทางกลิ่นของโรงควบคุมคุณภาพน้ำชองนนทบุรี. *วารสารเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 12(1), 1-11.

จารึก หนูเนียม, วิยะดา คงเพชร, และไรนา รัตนพฤกษ์ขจร. (2548). การใช้กระบวนการกลุ่มในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน ศูนย์สุขภาพชุมชน เครือข่ายโรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช. *วารสารสุขภาพศึกษา*, 28(101), 60-68.

พระธรรมวโรดม (บุญมา คุณสมปโน). (2550). ระเบียบปฏิบัติของชาวพุทธ ระเบียบปฏิบัติในชีวิตประจำวัน. *สารสำนักพุทธ*, 2(4), 61-79.

5. การอ้างอิงจากบทความในหนังสือพิมพ์

ปิยวรรณ ผลเจริญ. (2553, 21 สิงหาคม). เรียนรู้สังคมจุล่งสังคมโปรต้อยอดแนวคืดอูตฯ เซงนิเวศไทย. *มติชน*, น.7.

6. การอ้างอิงจากบทความในสารานุกรม

วุฒิชัย มูลศิลป์. (2549). กฎหมายตราสามดวง. ใน *สารานุกรมประวัติศาสตร์ไทย* (เล่ม 1, อักษร ก, น.12-16)

Schneiderman, N. (2000). Coronary Heart Disease. In *Encyclopedia of Psychology* (pp.305-311). London, England: Search Press.

7. การอ้างอิงจากวิทยานิพนธ์

อุกฤษฏ์ ทรงชัยสงวน. (2543). *ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการ โครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชนของสถานีตำรวจภูธรอำเภอ* (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

กฤษฎาธาร จันทะโก. (2556). *การส่งเสริมและการอนุรักษ์ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.

Sirinoot Teanrungraj. (2005). *The Development of an innovative integrated approach to ICT-Mediated Learning in Science*. (Doctoral dissertation). Srinakharinwirot University, Bangkok.

McNiel, D. S. (2006). *Meaning through narrative: A personal narrative discussing growing up with an alcoholic mother* (Master's thesis). Available from ProQuest Dissertations and Theses database. (UMI No. 1434728)

Adams, R. J. (1973). *Building a foundation for evaluation of instruction in higher Education and continuing education* (Doctoral dissertation). Retrieved from <http://www.ohiolink.edu/etd/>

8. การอ้างอิงจากจุลสารและเอกสารไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่

พระธรรมโกศาจารย์ (ปัญญา นันทภิกขุ). (ม.ป.ป.) *ชีวิตที่ก้าวหน้า: หลักในการสร้างความก้าวหน้าแก่ชีวิต*. กรุงเทพฯ: ธรรมสภา.

Hua Hin-Chaam: *Idea map* [Pamphlet]. (2004). Bangkok: PSP.

9. การอ้างอิงจากแผ่นพับ

จตุพล สรีสมบุญ. (ม.ป.ป.). *คำถามที่พบได้บ่อยเกี่ยวกับวัคซีนเอชพีวี* [แผ่นพับ]. (ม.ป.ท.).

10. การอ้างอิงจากบทสัมภาษณ์

- นงนารถ ชัยรัตน์. (2553, 10 กรกฎาคม). ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดกลาง [บทสัมภาษณ์].
- Smith, M. B. (1989, August 12). Interview by C. A. Kiesler [Tape recording]. President's Oral History Project, American Psychological Association. APA Archives, Washington, DC.
- Sparkman, C. F. (1973). *An oral history with Dr. Colley F. Sparkman/Interviewer: Orley B.Caudill*. Mississippi Oral History Program (Vol. 289), University of Southern Mississippi, Hattiesburg.

11. การอ้างอิงจากสื่อทัศนวัสดุ

- ภูวนาถ คุณพลิน. (2542). เจ้าไม่มีศาล ใน *กรรมมีโกลด์ ซีรีส์* [ซีดี]. กรุงเทพฯ: บริษัทจี เอ็ม เอ็ม แกรมมี่.
- อิทธิสุนทร วิชัยลักษณ์ (ผู้กำกับ). (2544). *โหมโรง* [ภาพยนตร์]. กรุงเทพฯ: สหมงคลฟิล์ม อินเตอร์เนชั่นแนล.
- Mactyre, L. (Reporter). (2002, January 23). *Scandal of the Century* [Television series episode]. In H. Cashore (Producer), the fifth estate. Toronto, Canada: Canadian Broadcasting Corporation.
- Van Nuys, D. (Producer). (2007, December 19). *Shrink rap radio* [Audio podcast]. Retrieved from <http://www.shrinkrapradio.com/>
- Egan, D. (Writer), & Alexander, J. (Director). (2005). Failure to communicate [Television series episode]. In D. Shore (Executive producer), *House*. New York, NY: Fox Broadcasting.

12. การอ้างอิงจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

- เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว. (2557, 18 เมษายน). หน้าต่างความคิด: การศึกษาขั้นพื้นฐานของฟินแลนด์: บทเรียนและบาดแผล. *กรุงเทพธุรกิจ*, น. 11. สืบค้นจาก http://www.dpu.ac.th/laic/upload/content/file/article_instructor/article-2557/B232.pdf
- O'Keefe, E. (n.d.). *Egoism & the crisis in Western values*. Retrieved from <http://www.onlineoriginals.com/showitem.asp?itemID=135>
- Freud, S. (1953). The method of interpreting dreams: An analysis of a specimen dream. In J. Strachey (Ed. & Trans.), *The standard edition of the complete psychological works of Sigmund Freud* (Vol. 4, pp. 96-121). Retrieved from <http://books.google.com/books> (Original work published 1900)

Graham, G. (2005). Behaviorism. In E. N. Zalta (Ed.), *The Stanford encyclopedia of philosophy* (Fall 2007 ed.). Retrieved from <http://plato.stanford.edu/entries/behaviorism/>

รายการอ้างอิงจากเว็บเพจที่ไม่มีชื่อผู้แต่งและระบุวันที่สืบค้น

New child vaccine gets funding boost. (2001). Retrieved March 21, 2001, from http://news.ninemsn.com.au/health/story_13178.asp

13. การอ้างอิงจากสารสนเทศจากซีดีรอม

Realizing the Potential of Information Resources: Information, Technology, and Service. (1996). Boulder Boulder, CO:, CAUSE. [CD-ROM]. Abstract from: Silver Platter File:ERIC tem: ED392340

14. การอ้างอิงจากสารสนเทศจากวารสารอิเล็กทรอนิกส์

พนมพร สารสิทธิ์ยศ. (2557). ท่องเที่ยวศาสนสถานลุ่มน้ำโขง. *สารวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชน*, 2(2). สืบค้นจาก <http://journal.msu.ac.th/wp-content/uploads/2014/07/2-Tourist-Places-Religion-in-Mekong-Basin.pdf>

Sillick, T. J., & Schutte, N. S. (2006). Emotional intelligence and self-esteem mediate between perceived early parental love and adult happiness. *E-Journal of Applied Psychology*, 2(2), 38-48. Retrieved from <http://ojs.lib.swin.edu.au/index.php/ejap>

15. การอ้างอิงจากสารสนเทศจากฐานข้อมูลออนไลน์

วรลักษณ์ ทองใบ. (2552). *การใช้สารสนเทศการท่องเที่ยวของมัคคุเทศก์ในจังหวัดที่ประสบภัยพิบัติสึนามิ*. สืบค้นจาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/_Inf_Sci/Vorraluk_T.pdf

Kachoka, N., & Hoskims. R. (2009). Measuring the Quality of Service: a Case of Chancellor, University of Malaysia. *South Africa Journal of Library & Science*, 75(2), 170-178. Retrieved from <http://web.ebscohost.com/ehost>

กรณีค้นจากฐานข้อมูลออนไลน์ที่มีเลข DOI (ชื่อรหัสมาตรฐานของทรัพยากรสารสนเทศในรูปดิจิทัล)

- ถ้าบทความมีหมายเลข DOI (Digital Object Identifier) ให้ใส่หมายเลข DOI ข้างท้ายรายการ (หมายเลข DOI ทำหน้าที่นำค้นหรือเชื่อมโยงไปยังบทความ)

- ถ้าไม่มีหมายเลข DOI แต่ค้นข้อมูลได้จากออนไลน์ให้ระบุ URL โดยมีรูปแบบคือ Retrieved from <https://www.XXXXXXX> ไม่ต้องระบุวันเดือนปีที่ค้นข้อมูล

สรุป

ในการเขียนผลงานทางวิชาการประเภทต่าง ๆ ผู้เขียนจำเป็นต้องมีการอ้างอิงถึงข้อเขียนหรืองานของผู้อื่นหรือที่เกี่ยวข้องกับงานของผู้อื่นอยู่เสมอ นอกจากนี้ การอ้างอิงก็ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์แหล่งข้อมูลที่อ้างอิงไว้ได้ การลงรายการอ้างอิงจึงจำเป็นต้องถูกต้องและมีความสมบูรณ์ในตัวเอง นั่นคือ รายการอ้างอิงจะต้องประกอบด้วย รายการผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ ชื่อเรื่อง และข้อมูลเกี่ยวกับการพิมพ์ ดังนั้น การศึกษาวิธีการและแนวทางในการจัดทำที่ถูกต้องนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการเขียนผลงานทางวิชาการ

บรรณานุกรม

- กรมทรัพย์สินทางปัญญา. (2547). *ความรู้ลิขสิทธิ์: ลิขสิทธิ์คืออะไร*. กรุงเทพฯ: กระทรวงพาณิชย์.
- จุฬาร กระทบ. (2556). *รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิง หรือบรรณานุกรม*. สืบค้นจาก <http://kmops.moph.go.th/index.php/km-test/2012-09-19-04-20-27/154-article6>
- นงเยาว์ เปรมกมลเนตร. (2548). *รูปแบบการลงรายการอ้างอิง*. สืบค้นจาก http://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/citationStyles.html
- นันทพร ธนะกุลบริภัณฑ์. (2558). *การอ้างอิงและการเขียนรายการเอกสารอ้างอิงตามแบบ APA ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6*. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บุญชา วิชาไพศาล. (ม.ป.ป.). *คู่มือการเขียนรายการอ้างอิงตามแบบ APA, 6th Edition*. สืบค้นจาก <http://journal.human.cmu.ac.th/files/form2.pdf>
- ลัดดา รุ่งวิสัย. (2553). *การอ้างอิงและการเขียนบรรณานุกรม ตามกฎมาตรฐาน เอ พี เอ (American Psychological Association – APA Style)*. สืบค้นจาก http://library.hu-ac.th/apa_style_cm
- วิชา ศุภจารีรักษ์. (2555). *รูปแบบ หลักเกณฑ์การอ้างอิงและการเขียนบรรณานุกรม*. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- ศุภนิจ ศรีรัตน์. (2555). *การอ้างอิงและการเขียนรายการอ้างอิงแบบ APA (American Psychological Association)*. กรุงเทพฯ: สำนักบรรณสารการพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ศูนย์วิทยบริการศาลยุติธรรม. (2559). *แนวทางการเขียนรายการอ้างอิงและบรรณานุกรมผลงานวิชาการ*. สืบค้นจาก <http://www.isd.coj.go.th/view-6531.html>
- สุวคนธ์ ศิริวงศ์วัฒน์. (2555). *การเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรมรูปแบบ APA*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สนเทศและหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- American Psychological Association. (2010). *Publication manual of the American Psychological Association* (6th ed.). Washington, DC: Author.